

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Neuwirthové a soudců JUDr. Mgr. Marka a Del Favero, Ph.D., a JUDr. Daniely Kabátové ve věci

žalobce:

[redacted]
sídlem [redacted]
zastoupený advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti
žalovanému:

[redacted]
sídlem [redacted]
zastoupený advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

za účasti vedlejšího účastníka:

[redacted] IČO [redacted]
sídlem [redacted]
[redacted]

o zaplacení částky [redacted]
k odvolání žalobce proti rozsudku okresního soudu v Bruntále ze dne 22. 6. 2017, č. j. 208 C 54/2016 - 225,

takto:

Rozsudek okresního soudu **se zrušuje** a věc se okresnímu soudu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem v záhlaví označeným okresní soud zamítl žalobu, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 1.181.328 Kč s úrokovým příslušenstvím (odstavec I. výroku), žalobci uložil nahradit náklady žalovanému ve výši 169.138,51 Kč (odstavec II. výroku) a vedlejšímu účastníku ve výši 3.753 Kč (odstavec III. výroku). Zamítavý výrok ve věci samé odůvodnil tak, že neuplatnil-li objednatel nároky z odpovědnosti za vady díla, nemůže se domáhat náhrady škody vzniklé mu z vadného plnění zhotovitele v rozsahu, ve kterém se mohl domoci uspokojení uplatněním práv z odpovědnosti za vady; takový postup ustanovení § 440 odst. 2 obch. zák. vylučuje.
2. Včasným odvoláním žalobce napadl rozsudek zcela, domáhal se jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení. Zdůraznil, že se nedomáhá náhrady škody, kterou by bylo možné uspokojit některým z nároku z vad díla, jde o tzv. další, následnou škodu, která žalobci vznikla v příčinné

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

souvislosti s vadně provedeným dílem (v té souvislosti poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu z 25. 6. 2009, sp. zn. 23 Cdo 2247/2007 a z 27. 9. 2011, sp. zn. 23 Cdo 2148/2010).

3. Žalovaný v obsáhlém vyjádření k odvolání navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného, zmiňovanou judikaturu považoval, vzhledem k poměrům souzené věci za nepřijatelnou, jinak sumarizoval doposud předestřenou argumentaci.
4. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení mu předcházející [§ 212 věta první, § 212a odst. 1, 3 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o. s. ř.)] zcela a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
5. Žalobce se domáhá, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 1.181.328 Kč s úrokovým příslušenstvím jako náhrady škody vzniklé v důsledku vadně provedeného díla (projektové dokumentace ve stupni projektu pro provedení stavby a získání stavebního povolení, včetně položkového rozpočtu slepého výkazu výměr pro stavbu s názvem „Dopravní přestupní terminál na ulici [redacted]“). Součástí realizace díla bylo také odstranění staniční budovy. Zhotovitel stavby při přípravě demolice tohoto objektu zjistil, že je podsklepen, a protože po dokončení demolice mělo v tomto místě být parkoviště, bylo nutné suterén kompletně zdemolovat, včetně betonových podlah a veškerou vybouranou suť vyvézt a místo důkladně zhutnit a odvodnit. Při fyzické realizaci projektu byla zjištěna nutnost provedení změn dokumentace, které měly vliv na výslednou cenu projektu, a to právě o žalovanou částku, přičemž dle poskytovatele dotace se v případě demolice této části staniční budovy jedná o vícepráce, se kterými se v projektové dokumentaci nepočítalo, avšak nejedná se o objektivně nepředvídatelnou okolnost, a proto poskytovatel s financováním těchto víceprací z dotačních prostředků nesouhlasil.
6. Procesní obrana žalovaného je vybudována na celé řadě argumentů stranících závěru, že nejsou naplněny hmotněprávní předpoklady základu nároku na náhradu škody, zvláště protiprávní jednání žalovaného (dílo bylo řádně provedeno a předáno, žalovaný je převzal bez výhrad) a příčinná souvislost, a není tak dán základ nároku na náhradu škody, natožpak jeho výše, kterou v průběhu řízení in eventum také rozporoval.
7. Přisvědčit je třeba odvolacím námitkám žalobce, který se od počátku řízení - což je z žalobní narace zcela zřejmé - domáhá nároku na náhradu škody vzniklé v důsledku vadně provedeného díla. Neuplatňuje nárok na náhradu škody spočívající v kompenzaci hodnoty provedeného díla, ale žádá náhradu skutečné škody, která mu v důsledku vadného plnění, dodáním vadné projektové dokumentace, vznikla. Vadné dílo, a tedy porušení povinnosti ze závazkového vztahu, zde představuje předpoklad vzniku odpovědnosti za škodu, v důsledku čehož vznikla uplatňovaná škoda. V rozsudku z 25. 6. 2009, sp. zn. 23 Cdo 2247/2007 a v usnesení z 27. 9. 2011, sp. zn. 23 Cdo 2148/2010, na které žalobce příležitostně odkazuje, se Nejvyšší soud zabýval vymezením tzv. další škody, která je zapříčiněna vadným plněním, a to i vůči nárokům z odpovědnosti za vady. Žalobcem uplatněný nárok na náhradu škody vskutku nemůže být kryt některým nárokem z odpovědnosti za vady, ale musí být řádně uplatněn v režimu odpovědnosti za škodu. Závěry těchto rozhodnutí, na něž lze v podrobnostech odkázat, se proto prosadí i v poměrech souzené věci.
8. Právní názor, na kterém soud prvního stupně založil své rozhodnutí, vycházející z nezbytnosti prokázat řádné a včasné uplatnění nároku z vad díla, nemůže obstát. Předpokladem pro řádné uplatnění nároku na náhradu škody jsou v souzené věci skutková zjištění (prokázání pravdivosti skutkových tvrzení) podstatná pro právní navázání ústí v závěr o existenci jednotlivých hmotněprávních předpokladů (základu) nároku na náhradu škody, zejména protiprávního úkonu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

vzniku škody (její výše) a příčinné souvislosti (kromě dalších vyplývajících z ustanovení § 373 a následujících obch. zák.). Proto nadále bude na okresním soudu, aby se zabýval vadným provedením díla, zda projektová dokumentace trpěla žalobcem vymezenou vadou, a v kladném případě zda v příčinné souvislosti s dodáním vadného díla vznikla žalobci škoda a zejména, v jaké výši (což tímto usnesením rozhodně není předvídáno).

9. Z těchto důvodů odvolací soud postupoval podle § 219a odst. 2 ve spojení s § 213 odst. 4 o. s. ř. a odvoláním napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není dovolání přípustné.**

Ostrava 14. prosince 2017

JUDr. Šárka Neuwirthová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.01.2018. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 01.02.2018.